

2det Affnit.

Bemærkninger og Oplysninger til de af Folketings-Udvalget afgivne foreløbige Bestemmelser og Spørgsmaal.

1. Hvad angaar Bestemmelsen om, at Frijsenvold Fiskegaard i Fremtiden ikke maa anvendes til kommerciel Fangst af Laks og Ørred kan bemærkes:

Der vil derved være opnaaet en betydelig Forbedring af det ovenfor liggende Fiskevand, ligesom det maa antages, at det vil være til stor Gavn for den Del af Laens Fiskebestand, der som Laks og Ørred aarlig vandrer op fra Havet for at naa op til Legepladserne, der findes i en begrænset Del af det ferske rindende Vand — begge Dele dog kun under den Forudsætning, at samtidig de nu ved Gudenaen og i Randers Fjord herskende Fiskeriforhold forbedres i en meget væsentlig Grad, saa at ikke Fiskeriet i de forskellige Vandstrækninger dels kommer til fuldstændigt at umuliggøre Fangst af Laks og Ørred i den ovenfor liggende Del af Laen, dels føres paa en saadan Maade, at Gudenaens Fiskebestand ganske ødelægges.

Dette maa forebygges ved:

- Basjende Fredningstider.
 - Rigtigt Opsyn ved Fjord og La.
 - Risikø Redskabsbestemmelser.
 - Fuldstændig Laksning af den Vandstrækning, der findes mellem Randers og Fiskegaardens o: ved at Staten for denne Strækning's Vedkommende opretholder sin ved Købet af Fiskegaardens erhvervede Ret til at hindre andre i at spærre Vejen for Laksens og Ørredens Opgang.
 - Udfkætning og Opdrætning (i 1 Aar) af Laksunge i saa stor Stil som mulig, da Bestanden er meget for lille.
2. Til Bestemmelsen om at gøre Fredningstiden ens for alle de i Loven omhandlede Blande og sætte den til Tiden fra 1. Oktober til 1. Januar, kan bemærkes:

Den Simplifikation, der derved vil finde Sted med Loven, er ikke saa stor, som man kan fristes til at tro. Kontrollens Arbejde vil selvfølgelig lettes noget, og navnlig vil det være en virkelig Forbedring med Hensyn til Kontrollen med, at Laks og Ørred ikke købes og sælges i Fredningstiden.

Hvad det angaar at sætte den fælles Fredningstid til at vare fra 1. Oktober—1. Januar, skal det oplyses, at der ved denne Forlængelse ikke vindes det ringeste til Fordel for Laksen, men kun for Ørreden.

Man kan for Laksens Skyld lige saa godt holde sig til den i Ferskvandsfiskeriloven (26. Marts 1898) fastsatte Fredningstid 1. November—1. Januar.

I Oktober kan det nemlig ikke sikkert paaregnes (jfr. Affnit I), at der vil gaa en eneste gydefærdig Laks op i Laen. Bestanden maa derfor tænkes formeret ved det — stundom ringe — Antal Winterlaks, der gaa op i December. Denne Tanke vil vise sig illusorisk, medmindre der oppe i Laen holdes Fred hele Aaret igennem — men ved den Foranstaltning er den fælles Fredningstid opgivet, bortset fra den Uret, der derved vilde tilføjes Lodssejerne ved Laen.

Skal der være en fælles Fredningstid, maa den selvfølgelig være saa lang som paa det Sted i Laen, hvor den længste Fredning udføres, og dette vil for Fiskerne i Almindelighed medføre en meget alvorlig og tilmed unødvendig Ulempe.

I det foreliggende Regeringslovsforslag er der netop ved at dele Vandsystemet i forskellige Vitra med forskellige Fredningstider taget Hensyn til at forringe denne Ulempe paa Steder, hvor den ikke vil være nødvendig.

Skal der forandres noget heri o: skal Ulemperne ramme det mindst mulige Antal Fiskere og Lodssejere, maa man hellere gaa den modsatte Vej og opstille flere Bandedelinger, hver med den Fredningstid, som den netop har behov (jfr. Affnit III). Denne Udvej vil som sagt nok besværliggøre Kontrollens Arbejde noget, men dog ikke i uovervindelig Grad.